

РЕШЕНИЕ

№ 999

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12326** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г., адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №010, вх. А, ет. 3, ап. 9, и съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221322007142-091-001 от 12.09.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1673 от 24.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установен данък върху годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. в размер на 54 580,70 лв. – главница и лихви в размер на 35 590,59 лв., или общо в размер на 90 171.29 лв.

Жалбоподателката твърди, че ревизионният акт е немотивиран, незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че в нарушение на чл.6, ал.3 от ДОПК и чл.14, ал.2 от АПК правото ѝ на защита е накърнено съществено, тъй като административното производство е проведено на език, който не разбира. Определя изложеното като дискриминация в нарушение на чл.14 от ЕКПЧ. Сочи, че приложенията към РД не са ѝ връчени, не е получила ревизионния доклад и не се е запознала със съдържанието и мотивите му, което намира за нарушение на чл.41 от Хартата на основните права в Европейския съюз (ХОПЕС). Визира съществено процесуално нарушение поради

невръчване на ЗВР от 30.11.2022 г. и от 15.12.2021 г. и изтичане на срока по чл.109 от ДОПК. Твърди, че не са налице предпоставките по чл.122 от ДОПК, както и, че липсват доказателства за основанието по чл.122, ал.1, т.7 от ДОПК. Сочи, че приходните органи неправилно са изчислили разходи в пълен размер, въпреки, че е в режим на СИО със съпруга ѝ Й. Д. по повод на закупен през 2016 г. недвижим имот. Счита, че при повторната ревизия не са изпълнени указанията на решаващия орган и не е изяснена действителната фактическа обстановка, а ревизионният акт не съдържа самостоятелни мотиви извън изложените в ревизионния доклад (РД), които определя като вътрешно противоречиви и изградени върху предположения. Твърди, че по банковите ѝ сметки са били налични достатъчно средства за извършване на установените при ревизията разходи, което неправилно не е съобразено от ревизорите. Поддържа, че е получавала парични средства в заем от свои познати и роднини, които е внасяла по банковите си сметки и впоследствие е върнала също по банков път. Претендира за отмяна на РА и присъждане на сторените разноски.

Излага подробни съображения в писмени бележки от 08.07.2024 г., чрез адв. Д. К., като твърди нищожност на РА на няколко основания — като издаден от некомпетентни органи, при липса на изискуемата от закона форма, както и поради съществени нарушения на процесуалните правила за провеждане на ревизията – съществено нарушение на правото на защита на лицето в производство, което не е надлежно образувано и започнало. Твърди се, че в РД и РА липсва анализ на паричните потоци, изготвени от ревизиращите за всяка от годините в обхвата на ревизията, както и, че при този анализ са допуснати редица неточности, непълноти в таблиците, разминаване с посочените в РД твърдения и погрешни математически изчисления. Намира за неправилно, че установените в РД вноски по банков път не са намерили отражение в нито една от позициите на паричния поток за 2016 г. – 2019 г. В позицията „Парични преводи към трети лица“ за 2016 г. неоснователно били отразени суми, които лицето е превело по лична банкова сметка и които не представляват преводи към трети лица. Не ставало ясно на какво основание е отразена сума в размер на 391 166 лева, включваща извършени преводи през 2016 г. (в размер на 293 374,50 лв.) и през 2017 г. (73 343.63 лв.), както и 24 441.88 лв. Недопустимо в паричния поток за 2016 г. били включени суми, изразходвани през 2017 г. От сумата 391 166 лева следвало да се изключат суми, които са внесени от ревизираното лице по банкова сметка и преведени за погасяване на заеми към трети лица. Твърди, че получените заеми не представляват доход, който подлежи на деклариране и е облагаем, респ. връщането на следствата не представлява разход. Поддържа, че през 2014 г. е получила заеми в размер на 150 000 евро и 200 000 евро. През 2016 г. е извършила трансфер между лични сметки в размер на 73 343,62 лв., които средства не представляват разход към трети лица. През 2016 г. е закупила недвижим имот на стойност 61291,80 лв. със средства, които притежава в банковата си сметка. През 2016 г. е извършила преводи на стойност 150 000 евро по посочени от К. Р. /заемодател/ банкови сметки за погасяване на заема, предоставен през 2014 г. за закупуване на имот. Сумите били внесени по банковата сметка лично от ревизираното лице и са наредени също от нея. През 2017 г. е извършила преводи на стойност 73 343,62 лв. по посочени от заемодателя банкови сметки за погасяване на заем. Сумите за погасяване на заеми не представлявали разход на лицето. Неправилно в таблицата на паричния поток за 2016 г. била отразена почти цялата стойност на закупен за 65 777.40 лв. недвижим имот. В резултат на изложеното жалбоподателката поддържа, че

неправилно от паричния поток са изключени постъпилите суми по банковите сметки. Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място] при Централно управление на НАП оспорва жалбата и претендира да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в потвърждаващото решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 69 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221322007142-020-001 от 30.11.2022 г., издадена от В. А. В. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., е възложена ревизия на жалбоподателката от органи по приходите П. Т. П. (ръководител на ревизията) и С. Н. К. за определяне на данък върху годишна данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 05.12.2022 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 05.03.2023 г. Със ЗИД на ЗВР от 27.02.2023 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месец - до 05.05.2023г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК. Противно на твърденията на лицето, заповедите са й връчени редовно по електронен път съгласно чл.29, ал.4 от ДОПК.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК и във връзка с ревизионно производство на съпруга Й. Д. е издадена Заповед за спиране на ревизионното производство №Р-22221322007142-023-001 от 02.05.2023 г., т.е. при оставащ срок за извършване на ревизията от 3 дни. На основание чл. 35 от ДОПК е издадена Заповед №Р-22221322007142-143-001 от 24.07.2023 г., с която производството е възобновено и правилно е определен срок за приключване на ревизията до 27.07.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22221322007142-092-001 от 10.08.2023 г., връчен електронно на 24.08.2023 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221322007142-091-001 от 12.09.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 18.09.2023 г.

При ревизията данъчната основа за облагане е определена по особения ред на чл. 122 - 124 от ДОПК предвид установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от същия кодекс.

Установено е, че жалбоподателката е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такова, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон, е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в РБ и чужбина. Констатирано е, че през ревизираните периоди К. К. е омъжена /съпруг Й. Д./ и има едно непълнолетно дете Ю. Д..

При извършена проверка в Търговския регистър е констатирано, че за ревизираните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г., задълженото лице е съдружник и представляващ в „БЛАГОДАТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], както и че има регистриран на нейно име дружество - ЕТ „ПАНДА - КСИН КСИАОЛИНГ“ с ЕИК[ЕИК]. Не са подавани декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., като в т. ч. не са декларирани доходи в качеството й на ЕТ. По данни от ИС на НАП е констатирано, че за ревизираните периоди не са подавани данни за сключени договори по трудови правоотношения и лицето е самоосигуряващо се.

При проверка в имотния регистър на АВ, органите по приходите установяват, че в режим на СИО с НА № 73 от 14.04.2016 г. лицето е придобило недвижимо имущество - жилище с паркомясто, находящо се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] и паркомясто №17, на стойност 65 777,40 лв. и платени такси в размер на 655,17 лв.

От страна на К. К. е представен договор за заем, сключен на 01.04.2014 г., между нея /в качеството на заемател/ и М. Перпарим /заемодател/, с който заемодателят се е задължил да отпусне револвиращ заем на заемателя - сума в размер на 400 000,00 лв. за срок от 5 години - до 31.10.2019 г. Съгласно чл. 2 отпуснатата сума ще бъде усвоена на части, платима по банков път или в брой срещу разписка. В чл. 3 от договора е отразено, че заемът ще бъде върнат изцяло по банков път в срок най - късно до 31.10.2024 г., ведно с начислената лихва.

От задълженото лице повторно са ангажирани представените в процеса на обжалване на предходния РА документи, а именно: писмена декларация от К. Р., която декларира, че предоставените от нея средства в размер на 150 000,00 евро са от нейни спестявания, които е предоставила в заем на сестра ѝ на 20.11.2014 г., същите са върнати по банков сметки, посочени от нея и към момента няма непогасени задължения.

Представена е и декларация от К. К. от 29.08.2022 г. относно разполагаеми парични средства в брой от спестявания и от разпределяне на имуществото в Китай, които са следните: за 2015 г. - 90 000,00 евро; за 2016 г. - 60 000,00 евро; за 2017 г. - 40 000,00 евро; за 2018 г.- 30 000,00 евро; за 2019 г. - 20 000,00 евро.

Посочено е, че тези средства са от разпределено имущество на семейството ѝ в Китай, които е изразходвала в България. Декларирано е още, че паричните суми, които е изпращала по банков път в Китай за периодите от 2016 г. до 2017 г. са за връщане на заема на сестра ѝ. Не притежавала недвижими имоти в чужбина, след като през 2012 г. е получила средства от семейното наследство. Декларираните разходи за издръжка са в размер на 500,00 лв. на месец, като са декларирани и тези за извършени пътувания и престой извън България.

В изпълнение на указанията, дадени с Решение №1759/07.11.2022 г., от СДВР - Дирекция „Миграция“ е събрана информация за преминаванията през ГКПП на страната на К. К. и К. Р. за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г., подробно описани на стр. 13 - 15 от РД. Относно заемодателя М. Перпарим е установено, че е бил в страната за периодите от 28.03.2014 г. до 02.04.2014 г., но не са установени данни за регистриран внос/износ на валута.

Анализирано е движението по банков сметки на ревизираното лице в „Уникредит Булбанк“ АД и в „ОББ“ АД, при което не са констатирани безспорни доказателства за предоставен заем в размер на 150 000,00 евро. Въз основа на събраните разпечатки от разплащателната сметка в ОББ АД е установено, че са налице наредени парични преводи по банков сметки на трети лица, подробно описани на стр. 18 от РД. В резултат на извършения анализ при ревизията е констатирано, че не са представени безспорни доказателства за предоставен заем на жалбоподателката, както и за връщането на парични средства от нея на нейната сестра.

В хода на ревизията е извършена проверка относно изплатено застрахователно обезщетение от ЗАД „Армеец“ АД, като е установено, че е изплатена щета в размер на 5 219,00 лв. на 13.03.2017 г.

По отношение на извършените разходи за комунални услуги с искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица е изискана информация от

телекомуникационни дружества в страната „ЧЕЗ Електро България“ ЕАД, „Софийска вода“ АД, „Топлофикация София“ АД, „Йетел България“ ЕАД и др. относно наличие на партида на ревизираното лице и извършените плащания от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. От горепосочените дружества е предоставена информация за издадени фактури и платени суми от К. К. през проверяваните периоди.

От получените отговори е установено, че през ревизираните периоди лицето е било клиент на „А1 България“ ЕАД през периодите от 2015 г. до 2019 г., а в „Топлофикация София“ АД, видно от получения отговор К. К. няма открити партиди. За заплащане на консумираната топлинна енергия на адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] е открита партида на името на Й. Д..

В хода на ревизията, при извършена проверка в дневниците за продажби на регистрирани по ЗДДС лица, за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., са установени фактури, издадени на името на К. К. във връзка с покупката на услуги от телекомуникационни компании. Същите са включени в разходната част на изготвената в табличен вид съпоставка за съответствие между стойността на имуществото на лицето и направените от него разходи и декларираните и/или получени от него доходи за съответните данъчни периоди.

Въз основа на установените и признати от ревизиращия орган доходи и разходи, за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. е извършено хронологично проследяване на движението на паричните средства. Направена е съпоставка между притежаваното имущество и направените разходи от К. К. с размера на декларираните и/или получени от нея доходи с цел да се установи има ли недеklarирани такива за същия период.

В резултат на извършения анализ на събраните по реда на ДОПК доказателства са констатирани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а именно: декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизиращия период.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено и връчено Уведомление с изх. №Р-22221322007142-113-001 от 18.04.2023 г., с което лицето е известно, че данъчната основа на задълженията му за данък върху доходите, на физическите лице за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Едновременно с това е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище. От К. К. не са предоставени писмени обяснения и декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

Органите по приходите са приели като разполагаеми парични средства в брой към началото и края на всеки от ревизираните периоди в размер на 5 000,00 лв. В резултат на съпоставка между приходите и разходите ревизорите са установили наличие на несъответствие между доходите и извършените разходи и нарастване на имущественото състояние на ревизираното лице. Сумата на превишението е приета за недеklarиран доход, който подлежи на облагане. Конкретно по години е установено следното:

За 2016:

Във връзка с гореизложените факти и обстоятелства, ревизиращият екип не е кредитирал представените доказателства за получен паричен заем в размер на 400 000,00 лв. от М. Перпарим, тъй като за лицето нямало деклариран данни за внесена на територията на Република България валута, същото нямало участия в търговски

дружества и гарантарани доходи. От К. К. не била подадена декларация по чл.50 от ЗДДФЛ.

Органите по приходите не са кредитирали и предоставен заем в размер на 150 000,00 евро, тъй като при извършена служебна проверка в информационния масив на НАП за лицето К. Р. не били установени участия в търговски дружества в страната и нямало данни за сключени трудови договори, за наличие на недвижимо имущество, както и за разпореждане с него. За К. Р. не били подадени декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, поради което ревизорите заключили, че не е доказан произходът на паричните средства, които да бъдат предоставени на жалбоподателката. Според РД К. Р., [дата на раждане] , гражданка на Китай, е имала статут на продължително пребиваващ в Република България чужденец до 04.11.2015 г., а същата е декларирила, че е напуснала страна на 20.11.2014 г.

Ревизиращият екип не е кредитирал декларираните от лицето разполагаеми /спестени/ парични средства в брой, тъй като не били представени доказателства за наличието на спестявания, за получени и декларирани доходи, митнически декларации, за внос на валута, документи за разпореждане с имущество в Китай, наследства, дарения и пр. В хода на ревизията за ревизираното лице не били установени данни за получаването на доходи.

По отношение на извършените разходи са установени такива за придобиването на недвижим имот, в режим на СИО, по НА №73 от 14.04.2016 г. на стойност - 65 777,40 лв. и платени такси - 655,17 лв. При анализ на движението на банковата сметка в „ОББ“ АД на ревизираното лице, е установено плащане за придобиване на недвижим имот на 14.04.2016 г., в размер 31 338,00 евро.

В хода на извършената ревизия на Й. Д. /съпруг на жалбоподателката/, приключила с PAN#P-22221322007016-091-001 от 24.07.2023 г., по отношение на разходите за придобиване на имота са приети извършените от К. К. разходи, платени по банков път в размер на 61 291,80 лв. /левовата равностойност на 31 338,00 евро/. Остатъкът до размера на продажната цена - 4 485,60 лв. и начислените такси по сделката в размер на 655,17 лв. са възприети като разходи на Й. Д..

Относно извършените разходи са установени такива към мобилни оператори в размер на 637,49 лв., за здравноосигурителни вноски - 201,60 лв. и за задгранични пътувания - 800,00 лв.

От анализа на банковите сметки са установени разходи за покупка на недвижим имот и парични преводи по сметки в BANK OF CHINA, B. BRANCH, с акаунти и **получатели трети лица, предхождани от касови вноски на К. К.**, общо в размер на 200 000,00 евро /391 166,00 лв./ и за начислени банкови такси в размер на 1 614,75 лв.

Съгласно данните от НСИ са приети разходи за издръжка и живот в размер на 6 000,00 лв. (по 500 лв. на месец).

Въз основа на гореизложеното от ревизиращия екип е установено превишение на направените разходи, спрямо декларираните източници на парични средства в размер на 462 714,29 лв. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 46 271,40 лв. и лихва - 29 968,94 лв.

За 2017 г.

За ревизираното лице е установено, че е получавало следните доходи:

В хода на ревизията е извършена проверка на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, от която е установено, че на К. К. е изплатено обезщетение за злополука по застрахователна полица за застраховка Каско на МПС в размер на 5 219.00 лв. на 13.03.2017 г.

При анализ на движенията на банковата сметка в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД са установени касови вноски за захранване на сметка от Й. Д. в размер на 240,00 лв. Към 01.01.2017 г. е установена наличност в размер на 1 723,40 лв. и към 31.12.2017 г. — 1 907,02 лв.

Относно извършените разходи са установени такива към мобилни оператори в размер на 260,94 лв., за здравноосигурителни вноски - 219,20 лв. и за задгранични пътувания - 1 600,00 лв.

Анализирани са разходите платени по банков път, а именно предоставени средства на Й. Д. - 5 300,00 лв. и начислени банкови такси - 64,90 лв.

От анализа на банковата сметка в ОББ АД са установени разходи за парични преводи по сметки в BANK OF CHINA, B. BRANCH, с акаунти и **получатели трети лица, предхождани от касови вноски** на К. К., общо в размер на 37 500,00 евро /73 343,63 лв./ и начислени банкови такси - 163,65 евро /320,07 лв./.

Съгласно данните от НСИ са приети разходи за издръжка и живот в размер на 6 000,00 лв.

Въз основа на гореизложеното от ревизиращия екип е установено превишение на направените разходи, спрямо декларираните източници на парични средства в размер на 81 833,36 лв. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 8 183,30 лв. и лихва - 4 470,38 лв.

За 2018 г.

След извършен анализ на задълженото лице и съпоставка между стойността на имуществото му и направените от него разходи с декларираните приходи е установено превишение в размер на 9 948,53 лв. Ревизиращите са взели предвид излишъкът, формиран при съпруга Й. Д., установен в хода на извършената му ревизия, в размер на 10 015,40 лв., с който се *компенсира изцяло недостигът* на парични средства при К. К., поради което не е определен допълнителен данък по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ.

За 2019 г.

За ревизираното лице не са констатирани данни за получаването на доходи.

При анализ на движенията на банковата сметка в УНИКРЕДИТ Б. АД, е установена наличност към 01.01.2019 г. в размер на 2 076,05 лв. и към 31.12.2019 г. - 1 740,15 лв.

Относно извършените разходи не са констатирани такива към мобилни оператори. Установени са разходи за здравноосигурителни вноски - 242,40 лв. и за задгранични пътувания - 2 300,00 лв.

Анализирани са разходите, платени по банков път, а именно предоставени средства на Й. Д. - 5 300,00 лв. и начислени банкови такси - 64,90 лв.

От анализа на банковите сметки са установени разходи за начислени банкови в УНИКРЕДИТ [улица],50 лв. и в ОББ АД - 15,36 евро /30,04 лв./.

Съгласно данните от НСИ са приети разходи за издръжка и живот в размер на

6 000,00 лв.

Въз основа на гореизложеното от ревизиращия екип е установено превишение на направените разходи, спрямо декларираните източници на парични средства в размер на 8 300,04 лв. Ревизиращите са взели предвид излишъкът, формиран при съпруга Й. Д., установен в хода на извършената му ревизия, в размер на 7 039,57 лв., с който се компенсира част от недостига на парични средства при К. К., поради което е установен доход от неустановен източник в размер на 1 260,47 лв.

На основание чл. 48 от ЗДДФЛ за 2019 г. е определен дължим данък в размер на 126.00 лв. и лихва - 41,11 лв.

Ревизионният акт е връчен на 18.09.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №94-К-277 от 21.09.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 27.11.2023 г. В този срок е постановено Решение № 1673 от 24.11.2023 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК.

Решаващият орган е намерил за правилен подхода на ревизорите по определяне на налични парични средства в началото и в края на всеки от ревизираните данъчни периоди, както и това, че К. К. не е ангажирала доказателства, свързани със реалното получаване на заемни средства от М. Перпарим - договори, разписки, начин на приемане на сумата, срок на заема, банкови извлечения и др. Установено, е че заемодателят е пребивавал на територията на страната към датата на сключване на договора на 01.04.2014 г., но същият не е декларирал, че разполага с посочената сума, която да даде в заем на жалбоподателката, поради което тази сума правилно била изключена от приходната част, което се отнасяло и за заема, предоставен от сестрата К. Р..

Решение № 1673 от 24.11.2023 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 27.11.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 07.12.2023 г. - в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното от правна страна:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и в установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.2 на представена от ответника Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на В. А. В. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Съдът намира приложената към молба от 26.01.2024 г. на жалбоподателката, чрез адв. С., Заповед № РД-01-864 от 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С. за неотнормирана към компетентността на възложителя на процесната ревизия. С тази заповед се възлага специфична компетентност по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК – единствено за органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1 и ал.8 от ДОПК, както изрично е посочено на

стр.1 от заповедта, каквато настоящата ревизия не е.

Противно на твърденията на жалбоподателката, издаването на Заповед № РД-01-864 от 04.11.2022 г. не отменя „мълчаливо“ Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. Подобна отмяна не намира своето нормативно основание, а като изрично отменена е посочена друга Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021 г., от която не произтича компетентността на възложителя на процесната ревизия В. А. В.. Същата заповед е приложена към молба на ответника от 01.02.2024 г. и се установява, че тя касае органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1 и ал.8 от ДОПК, каквато настоящата ревизия не е.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л. 61-75 от делото. Същите съдържат изрично отбелязване за притежаван В. А. В. квалифициран електронен подпис в периода от 09.02.2022 г. до 09.02.2023 г. и от 07.02.2023 г. до 07.02.2024 г., от П. Т. П. в периода от 01.11.2022 г. до 01.11.2023 г. от С. Н. К. в периода от 03.05.2023 г. до 02.05.2024 г., поради което съдът приеме, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, както жалбоподателката изрично посочва в свои молби от 31.01.2024 г. и от 26.02.2024г.

Както е посочено в съдебно определение от 05.02.2024 г., с представянето на доказателства за валидност на КЕП на л. 61-75 от делото ответникът е изпълнил задължението си за ангажиране на доказателства относно обстоятелствата, които са в негова доказателствена тежест, вкл. относно подписването на ЗВР, РД и РА като електронни документи. В този смисъл е Решение № 7076 от 10.06.2024 г. по адм. д. № 2637/2024 г., I отд. на ВАС.

В подкрепа на изложеното е заключение на съдебно-техническа експертиза (СТЕ) от 10.10.2024 г., приета в о.с.з. на 11.12.2024 г. Експертът е извършил проверка на приложен по делото информационен носител, съдържащ 13 файла, представляващи електронен документ Microsoft Word формат, 6 директории с по един електронен документ в pdf формат и 6 електронни файла в zip формат. Изследвал е представените по делото електронно подписани документи, а именно ЗВР, ЗИЗВР и РА, за което е приложил екранни разпечатки от проверката и наличната информация в процесните документи чрез програмата Adobe Acrobat, като независима страна, както и от проверка в системите за електронно валидиране на Европейския съюз. В Таблица 1 на заключението за изведени данните за положените електронни подписи и реалните им притежатели. Към момента на проверката Квалифицираното удостоверение за електронния подпис (КУЕП) на В. А. В. serialNumber= ST:BG-38933056 и SN на удостоверението 4E BE EA FA F9 B3 F7 7E е активно. С него са подписани следните документи: ЗВР № P-22221322007142-020-001 / 30.11.2022 г., ЗИЗВР № P-22221322007142-020-002 / 27.02.2023 г., PAN № P-22221322007142-091-001 /12.09.2023 г. Данните за идентифициране на лицето поставило подписа са: Viktoriya A. Velkova с имейл адрес в организацията v.a.velkova@ro22.nra.bg , като служител на National Revenue Agency с ДДС номер BG-131063188, сериен номер на лицето на което е издадено удостоверението в системата да ДКУУ BG-38933056 и сериен номер на удостоверението на титуляря 4E BE EA FA F9

B3 F7 7E. Към момента на проверката Квалифицираното удостоверение за електронния подпис на П. Т. П. serialNumber=ST: BG-90401378 и SN на удостоверението 09 49 EB BC D3 21 38 6B е *активно*. С него е подписан следният документ: PAN№ P-22221322007142-091-001 от 12.09.2023 г. Данните за идентифициране на лицето поставило подписа са: P. Tasheva P. с имейл адрес в организацията p.pacheva@ro22.nra.bg , като служител на TD па NAP S. с ЕИК номер BG-1310631880221, сериен номер на лицето на което е издадено удостоверението в системата да ДКУУ BG-90401378 и сериен номер на удостоверението на титуляря 09 49 EB BC D3 21 38 6B.

Въз основа на данните от Таблица 1 вещото лице е предоставило отговор, че процесните усъвършенствани електронни подписи отговарят на изискванията на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета. Същите са свързани по уникален начин с титулярите на подписите, чрез три имена, идентификационен номер за организацията, към която е асоцииран, имейл адрес в организацията към която е асоцииран, сериен номер на лицето, на което е издадено удостоверението в системата на ДКУУ и по уникален сериен номер на удостоверението. Усъвършенстваните електронни подписи могат да идентифицират титулярите на електронните подписи. Квалифицираните удостоверения за квалифициран електронен подпис с титуляри служители на Национална агенция за приходите са издадени на основание сключен рамков договор за квалифицирани удостоверителни услуги между „Информационно обслужване“ АД и Национална агенция за приходите и предоставени документи за овластяване на служителите - писмо, заповед от изпълнителен директор на НАП и приложение към заповедта. Удостоверенията се издават след предоставяне на собственоръчно подписани документи от страна на титуляря „Искане за издаване“ и „Декларация съгласие“. В писмо, заповед от изпълнителен директор на НАП и приложение към заповедта фигурират трите имена на служителите на български език, длъжност, служебен емейл. Месторабота, за какво ще се ползват подписите, вид на картата и изискване за четец. В искането за издаване на процесните електронни подписи, лицата са се идентифицирани с ЕГН, служебен имейл, данни на юридическото лице към което титуляря е асоцииран. Данните се съхраняват в Информационно обслужване. След успешно попълване и проверка на документите „Информационно обслужване“ АД в качеството му на доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги призовава на титуляря уникален сериен номер за идентификацията му в техните вътрешни системи.

Процесните усъвършенстваните електронни подписи са създадени чрез данни за създаване на електронен подпис, които данни титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол. При издаване на електронен подпис титуляря получава в запечатан непрозрачен плик сигурно устройство за създаване на електронен подпис (SSCD) със записни във него данните за КУЕП и П., Титулярът има задължение да смени PIN кода след получаването на своя електронен подпис. В последствие той има право и възможност по всяко време да сменя своя PIN. При подписване за активиране на сигурното устройство за създаване на електронен подпис титулярът следва използва

специфичен софтуер и да въведе персоналния си идентификационен код (П.) за работа с ключовата двойка. Процесните усъвършенстваните електронни подписи са свързани с данните, които са подписани с тях по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях.

На следващо място, експертът е установил, че процесните усъвършенстваните електронни подписи са създадени от „устройство за създаване на квалифициран електронен подпис“ съгласно изискванията на чл. 3, точка 23 от Регламент (ЕС) № 910/2014, вр. Приложение II към същия регламент. Същите се основават на „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ по смисъла на член 3 точка 15 от регламент 910/2014, издадено от доставчик на квалифицирани квалифицирани удостоверителни услуги, което отговаря на изискванията предвидени в приложение I към същия регламент. Съгласно служебната информация в процесиите електронни подписи те са с издател от юридическо лице „Информационно обслужване“ АД със данъчен номер BG-[ЕИК] със държавата членка по установяване на доставчика България. „Информационно обслужване“ АД е вписан от КРС в националния доверителен списък доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги.

Съгласно данните от Таблица 1 на СТЕ усъвършенстваните електронни подписи са свързани имената на титулярите техните, имейл адреси и организацията, която представляват, имат данни за началото и края на срока на валидност на удостоверението и имат идентификационни кодове на удостоверението “Authority key Identifier“, който е уникален за доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги и сериен номер на удостоверението на титулярите. Процесиите електронни подписи са издадени чрез усъвършенстван електронен подпис на издаващия доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги със Идентификатор на удостоверение от подписа и Сериен номер на удостоверението 06 99 E4 AB 96 F3 AD 9B.

Квалифицираните удостоверения за квалифициран електронен подпис с титуляри служители на Национална агенция за приходите са издадени на основание сключен рамков договор за квалифицирани удостоверителни услуги между „Информационно обслужване“ АД и Национална агенция за приходите и предоставени документи за овластяване на служителите - писмо, заповед от изпълнителен директор на НАП и приложение към заповедта. Удостоверенията се издават след предоставяне на собственоръчно подписани документи от страна на титуляря „Искане за издаване“ и „Декларация съгласие“. В писмо, заповед от изпълнителен директор на НЛП и приложение към заповедта фигурират трите имена на служителите на български език, длъжност, служебен емейл. Месторабота, за какво ще се ползват подписите, вид на картата и изискване за четец. В искането за издаване на процесните електронни подиси, лицата са се идентифицирали с ЕГН, служебен имейл, данни на юридическото лице към което титуляра е асоцииран. В процесните електронни подписи има данни за валидиране, съдържащи трите имена на титуляра на подписа, имей адрес и организация, към която е асоцииран.

В о.с.з. на 11.12.2024 г. вещото лице И. Р. Д. пояснява, че за процесните

електронни подписи има данни за валидиране – данните на този, който е положил подписа към датата на полагане (три имена, имейл адрес, данъчен номер или Булстат), дата на подписване, дата на валидност към датата на полагане. Вещото лице е установило наличие на данни, че електронните подписи са били проверени при полагането им от организацията, която ги е осигурила. Неоснователни са възраженията на адв. К., че процесните електронни подписи не са валидирани. Противно на твърденията на жалбоподателя, вещото лице Д. е установило доставчика на електронните услуги, а именно „Информационно обслужване“ АД. Според поясненията на вещото лице допълнително представените от адв. К. доказателства в о.с.з. на 11.12.2024 г. са направени от сайт на Държавна агенция „Електронно управление“ към определена дата, а липсата на валидност се обяснява с едногодишния срок на валидност на сертификата.

При внимателен прочит на представените от адв. К. в о.с.з. на 11.12.2024 г. извлечения от електронен сайт на Държавна агенция „Електронно управление“ *не се установяват и доказват* твърденията ѝ, че проверката е направена именно *към момента на издаване на процесните документи. Приложените извлечения не съдържат дата на издаване или дата на извличане от сайта на агенцията.* Информацията в тях, че сертификатът на подписите *не е валиден* логично се обяснява с факта, че проверката от адв. К. и извършена в момент, в който съответният сертификат е бил с изтекъл срок на валидност. Част от представените от адв. К. извлечения от сайт съдържат данни за *срока на валидност* на съответните сертификати (напр. л.443, л.445-446, л.448-449), което потвърждава тезата на вещото лице и на ответника, че представените разпечатки не съдържат данни за валидиране именно поради изтичане на срока на валидност на сертификата.

По делото са предоставени на електронен носител и хартиено извлечение от електронна проверка на електронния носител относно титуляра и периода на валидност на квалифициран електронен подпис, извършена на Интернет сайт на „Информационно обслужване“ АД - www.stampit.org/bg като удостоверяващ орган на доставчика на удостоверителни услуги. Противно на твърденията на жалбоподателя това удостоверяване има характер на официално по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, доколкото е сторено от компетентно длъжностно лице в кръга на службата му, по установените форма и ред.

„Информационно обслужване“ АД (Information Services JSC) е доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ) и притежава активен сертификат по eIDAS при издаването на подписите. Това означава, че „Информационно обслужване“ АД (Information Services JSC) е ДКУУ и удостоверенията, които издава са квалифицирани удостоверения за квалифициран електронен подпис (КУКЕП). Респ. подписите на органите по приходите, подписали ЗВР, РД и РА са поставени с КУКЕП. Проверката в публичния регистър за електронните подписи е показала, че подписите на органите по приходите под визираните електронни документи, са валидни квалифицирани подписи, издадени от издадени от доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги „Информационно обслужване“ АД.

Съгласно чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) електронен документ е електронен

документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление.

Съгласно чл. 13, ал. 1-4 от с.з., електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Усъвършенстван електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Квалифициран електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните.

В случая е безспорно установено, че всички документи, съставени от органите по приходите, в хода на ревизията - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, посочени в тях като техни издатели, с УКЕП, които са *били активни и валидни към датата на съставянето на съответния документ*. И тримата служители – лицето възложило извършването на ревизията и двамата служители, които са я извършили, са били служители на НАП и в качеството им на такива са им били издадени електронни подписи. Подписите са били издадени от Доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги "Информационно обслужване" АД (Information Services JSC), което е имало активен сертификат по eIDAS при издаването на подписите. По делото не са ангажирани доказателства, които оборват това официално удостоверяване, поради което съдът приема, че ЗВР, РД и РА са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Възражението на жалбоподателката за нищожност на РА на това основание е неоснователно.

Съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК ревизионният доклад се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него. Органът по приходите е длъжен да обсъди направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства. По аргумент от чл.120, ал.2, изр.2 от ДОПК, в случай на подадено възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК, в РА следва задължително да бъдат изложени мотиви по него. В конкретния случай не е подадено такова възражение. Разпоредбата на чл.120, ал.2, изр.1 от ДОПК е основанието мотивите на РД да се считат и за мотиви на РА. За издателите на РА не съществува нормативно задължение за излагане на някакви допълнителни или „самостоятелни“ мотиви (по терминологията на жалбата), извън възприетите от РД, поради което възражението на жалбоподателката в тази насока е неоснователно.

По силата на чл.14, ал.1 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК производствата по този кодекс се водят на български език. Не е спорно, че жалбоподателката е със статут на продължително пребиваващ в страната ни чужденец. По силата на чл.4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) същата е длъжна да спазва законите и установения правов ред, вкл. чл.14, ал.1 от АПК, както и чл.4 и чл.6 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл.14, ал.2 от АПК лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, *посочен от тях*, език, в които случаи им се назначава преводач. В ревизионната преписка липсват всякакви материални следи ревизираното лице да е посочило чужд език или да е поискало назначаване на преводач в хода на ревизията. Буквалното тълкуване на нормата на чл.14, ал.2 от АПК „могат да се ползват от друг език, посочен от тях“ навежда на извод, че същата е уредена като алтернатива на императива по чл.14, ал.1 от АПК и само при „посочване“ / „поискване“ от страна на лицата, които не владеят български език, може да им бъде назначен преводач. При липса на данни за подобно искане или възражение от страна на жалбоподателката, липсата на назначен преводач в хода на ревизията не съставлява съществено процесуално нарушение, обуславящо на самостоятелно основание отмяна на РА. Противно на твърденията в жалбата, не се установява в хода на ревизията да е допуснато твърдяното дискриминационно отношение в нарушение на чл.14 от ЕКПЧ.

Видно от изпратената ревизионна преписка ЗВР, РД и РА са връчени на ревизираното лице по електронен път, което е уредено като законова възможност в разпоредбата на чл.29, ал.4, предл.2 от ДОПК. Липсват данни жалбоподателката да е възрадила срещу подобно връчване. Действително, разписката за електронно връчване на РД на 24.08.2023 г. не съдържа отбелязване, че са връчени и приложенията към доклада. Не съществува обективна пречка лицето допълнително да е поискало запознаване с тези приложения, поради което липсата на тяхното връчване, едновременно с РД, не съставлява съществено процесуално нарушение, което да доведе до отмяна на РА на самостоятелно основание. Невръчването на приложения към РД не съставлява нарушение на чл.41 от ХОПЕС, уреждащ правото на добра администрация на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза. Правото на защита на лицето е охранено надлежно чрез оспорването на РА, осъществено в хода на съдебното производство, в което ревизионната преписката е представена в цялост. Лицето е имало възможност да се запознае с нея и ефективно е организирано правото си на защита, вкл. със съображения по същество на спора. Противно на твърденията в жалбата, в ревизионната преписка липсват данни за допуснати в хода на ревизията съществени процесуални нарушения на специалните правила на чл.122-124 от ДОПК.

С уведомления по чл. 124, ал. 1 и чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, ревизирианият субект е бил информиран, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На лицето е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства, в т.ч. да попълни декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и да вземе становище. В законоустановения 14-дневен срок и до приключване на ревизията не са представени становище и не са попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. При съпоставката на приходи и разходи е установено от ревизорите, че за част от ревизираните периоди декларираните и/или получените приходи и доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние, което правилно е квалифицирано като основание

по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК за провеждане на ревизия по особения ред на чл.122-124 от ДОПК.

По приложението на чл. 109 от ДОПК:

Съгласно чл. 109, ал. 1 ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. С изтичането на срока се пречатства възможността на органите по приходите да установяват данъчните задължения за съответния данъчен период. Срокът е преклузивен и за спазването му съдът следва да следи служебно при проверката за законосъобразност на оспорения ревизионен акт по чл. 160, ал. 2 ДОПК. По правилата за броене на сроковете, за установяване на задължения по ЗДДФЛ за 2016 г., декларация за която се подава до 30.04.2017 г. (чл. 53 ЗДДФЛ), срокът започва да тече от 01.01.2018 г. и изтича на 31.12.2022 г.

Броенето на сроковете подробно е разяснено в отменителното Решение № 1759 от 07.11.2022 г. на директора на ДОДОП С., с което предходният РА е обявен за нищожен поради нарушение на чл.109, ал.1 от ДОПК за ревизираната **2015** г. След отмяната на РА № Р-22221321007132-091-001 от 18.08.2022 г. се възстановява висящността на производството, образувано със ЗВР №Р-22221321007132-020-001 от 15.12.2021 г. С други думи, с издаване на ЗВР №Р-22221322007142-020-001 от 30.11.2022 г. след връщане на преписката за извършване на повторна ревизия не се образува ново ревизионно производство. Към приложението на чл.109, ал.1 от ДОПК е относимо единствено връчването на първата ЗВР от 2021 г. Видно от разписката за връчване на тази ЗВР (л. 319) заповедта е връчена лично на ревизираното лице на 28.01.2022 г., поради което е изцяло неоснователно е възражението ѝ за липса на редовно образувано предходно ревизионно производство (въз основа на ЗВР № Р-22221321007132-020-001 от 15.12.2021 г.).

По изложените съображения съдът определя спора като материалноправен – относно основанието и размера на установените данъчни задължения по чл.17 ЗДДФЛ за ревизираните данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 01.01.2019 г. (без 2018 г.)

I. Налични парични средства в брой към 01.01.2016 г.

Жалбоподателката твърди, че притежава спестявания в брой, част от които са били налични още при пристигането ѝ в България през 2011 г. Видно от стр.1 от РД К. К. е притежавала карта на постоянно пребиваващ в РБ чужденец, издадена на 15.09.2008 г.

1. Относно предоставен на 01.04.2014 г. заем в размер на 400 000 лв. /200 000 евро/ от М. Перпарим – гражданин на К..

Не е спорно, че към 01.04.2014 г. М. Перпарим е бил на територията на България – влязъл е в страната на 28.03.2014 г. и е напуснал на 02.04.2014 г.

Жалбоподателката е представила договор за заем, сключен на 01.04.2014 г., между нея /в качеството на заемател/ и М. Перпарим /заемодател/, с който заемодателят се е задължил да отпусне револвиращ заем на заемателя - сума в размер на 400 000,00 лв. за срок от 5 години - до 31.10.2019 г. Съгласно чл. 2 нотпуснатата сума ще бъде усвоена на части, платима по

банков път или в брой срещу разписка. В чл. 3 от договора е отразено, че заемът ще бъде върнат изцяло по банков път в срок най - късно до 31.10.2024 г., ведно с начислената лихва.

Във връзка с уговорките в договора за заем не са ангажирани доказателства за предоставени средства по банков път или срещу разписка в брой. В тази връзка следва да се съобрази разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой, според която плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 15 000 лв. (редакция към 2014 г.).

Обосновани са очакванията на приходните органи М. Перпарим да е декларирал вноса на валута в значителни размери, за което липсват доказателства. Не е спорно, че жалбоподателката не е попълнила част VIII от ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ относно получените заемни средства, нито са ангажирани доказателства за тяхното връщане.

Към датата на последното по делото о.с.з. на 11.12.2024 г. е изтекъл и окончателният срок за връщане на заемните средства (най-късно до 31.10.2024 г.), поради което и при липса на доказателства за погасяване на заема, това обстоятелство също е в подкрепа на извода за липса на реално разместване на парични средства.

Съвкупната преценка на всички установени обстоятелства (липса на данни за внос на валута от заемодателя, липса на разписка за получаване на суми в брой или на данни за банкови преводи, както и на всякакви документални следи от разместване на парични средства на стойност 400 000 лв. през 2014 г. или на данни за тяхното съхраняване до ревизираните години 2016г.-2019 г., липса на данни за доходи на заемодателя, както и на данни за връщане на заема) правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на данни за реален договор за заем на парични средства в размер на 400 000 лв.

По изложените съображения ревизираното лице не обосновава произход на парични средства за сторените от нея касови вноски по сметки от предоставен от М. Перпарим заем в размер на 400 000 лв.

2. Предоставен на 20.11.2024 г. заем в размер на 150 000 евро от сестра К. Р..

В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице притежава банкова сметка в „ОББ“ АД, която е открита на 26.11.2014 г. и закрыта на 10.03.2020 г. Движението по кредита на сметката се формира от касови вноски във валута, направени от К. К., както следва: вноски по 12 560 евро на 26.11.2014 г., на 04.12.2014 г. и на 17.12.2014 г., вноска в размер на 12 550 евро на 23.12.2014 г. и в размер на 11850 евро на 30.12.2014 г.

От същата сметка са наредени банкови преводи, *на дати, съответстващи на касовите вноски*, по сметки в BANK OF CHINA, В. BRANCH, както следва: на 26.11.2014 г. с получател К. К. в размер на 12 500 евро и основание на превода „трансфер“; на 06.12.2014 г. в полза на XIN DE YUAN в размер на 12 500 евро и основание на превода „трансфер“; на 17.12.2014 г. и на 29.12.2014 г. в полза на LU LANG RI в размер по 12 500 евро и основание на превода „трансфер“.

Данните за движението по банкова сметка на жалбоподателката в „ОББ“ АД през 2014 г. опровергават защитната ѝ теза, че същата е връщала заемни средства на сестра си К. Р., тъй като нито един от преводите не е с титуляр К. Р.. Преводите са в полза на други физически лица. Ако К. Р. е наредила на сестра си (жалбоподателка) да внася средства по банкови сметки в полза на трети лица, то за това обстоятелство също не са ангажирани доказателства – за наличие на договорни отношения или други уговорки, обосноваващи внасяне на средства на името на тези трети лица.

По идентичен начин и за ревизираните години 2016 г. и 2017 г. банковите преводи от банковата сметка на жалбоподателката в „ОББ“ АД към сметки в BANK OF CHINA, В. BRANCH, са в полза на трети лица, а не на сестра ѝ К. Р.. Относими са мотивите за ограничения на плащания в брой и за реалния характер на договора за заем съгласно чл.240 от ЗЗД, изложени по отношение на предходния заемодател М. Перпарим, които не следва да се преповтарят. Съвкупната преценка на всички установени обстоятелства (липса на данни за притежавани от заемодателката К. Р. парични средства към 20.11.2014 г., липса на разписка за получаване на суми в брой или на данни за банкови преводи, както и на всякакви документални следи от реално разместване на парични средства на стойност 150 000 евро през 2014 г. или за тяхното съхраняване до ревизираните години 2016 г.-2019 г.) правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на данни за реален договор за заем на парични средства в размер на 150 000 евро от К. Р..

По изложените съображения ревизираното лице не обосновава произход на парични средства за сторените от нея касови вноски по сметки от предоставен от К. Р. заем в размер на 150 000 евро.

3. Средства, получени по наследство от Китай:

Оправдано е очакването на приходните органи за ангажиране на доказателства за наличие на спестявания и разпределяне на наследствено имущество в Китай – напр. митнически декларации за внос на валута, документи за разпореждане /продажба/ на движимо или недвижимо имущество, придобито по наследство в Китай.

За целите на доказването в процеса следва да се съобрази липсата на подадена декларация по чл.32 от ЗМДТ за придобито наследствено имущество по чл.33, ал.1, т.2 или т.7 от ЗМДТ.

Относими са и вече изложените мотиви за липса на данни за внос на валута, вкл. към твърдяната от жалбоподателката 2011 г., или за съхранението на декларираните от нея значителни налични парични суми през всички ревизиранни периоди (90 000 евро към 31.12.2015 г., 60 000 евро към 31.12.2016 г., 40 000 евро към 31.12.2017 г., 30 000 евро към 31.12.2018 г. и 20 000 евро към 31.12.2019 г. съгласно декларация от 29.08.2022 г.).

По изложените съображения ревизираното лице не обосновава произход на парични средства за сторените от нея касови вноски по банкови сметки в страна от наследство от Китай или от лични спестени средства.

Въз основа на изложеното съдът намира възраженията на жалбоподателката за различна първоначална налична сума към 01.01.2016 г. за неоснователни, респ. за правилен и законосъобразен РА в частта на установени разлопагеми средства към началото на всяка от ревизираните години.

II. Относно придобит в СИО недвижим имот през 2016 г.:

Неоснователно е възражението на жалбоподателката за липса на мотиви в РД и РА относно размера и основанието за включване на този разход. Независимо от наличието на режим на СИО при придобиване на недвижимия имот, при ревизията е установено и не се оспорва от лицето, че имотът е заплатен с преведени по банков път средства от нейна банкова сметка в „ОББ“ АД.

Установено е при ревизията, че в режим на СИО, по НА №73 от 14.04.2016 г., съпрузите са придобили имот на стойност - 65 777,40 лв. с платени такси - 655,17 лв. При анализ на движението на банковата сметка в „ОББ“ АД на ревизираното лице, е установено плащане за придобиване на имота на 14.04.2016 г., в размер 31 338.00 евро (с левова равностойност от 61 291,80 лв.). Правилно и обосновано именно тази сума е включена в разходната част на съпругата, при сторени от нея разходи от лична банкова сметка. Остатъкът до размера на продажната цена - 4 485,60 лв. и начислените такси по сделката в размер на 655,17 лв. са възприети като разходи на съпруга Й. Д..

По изложените съображения, в разходната част на съпоставката на приходи и разходи за 2016 г. правилно е включена сума в размер на 31 338.00 евро, за закупуване на недвижим имот, който макар и в режим на СИО, разходите за закупуването в размер на 31 338.00 евро са сторени от жалбоподателката.

III. Относно начина на формиране на съпоставката на приходи и разходи за всяка от ревизираните години:

Наредените банкови преводи на дати, съвпадащи с направени от жалбоподателката касови вноски по сметка в „ОББ“ АД са посочени на стр.22-23 от РД. Съдът констатира, че същите включват ревизираните 2016 г. и 2017 г., като за 2016 г. преводите по банкови сметки в Китай са общо 15 броя по 12 500 евро, или общо 187 500 евро (от които три превода са по сметка на жалбоподателката К. К. – общо 37 500 евро), а за 2017 г. преводите са 3 броя по 12 500 евро, или общо 37 500 евро.

Така контретизирани сумите на банковите преводи към сметки в Китай от сметка в ОББ АД за **2016 г.** не съответстват на сумите, посочени в таблица на стр.28 от РД. Тъй като данните от стр.22-23 на РД касаят 2016г.-2017 г., то коректната сума само за 2016 г. в таблицата на стр.28 от РД би следвало да бъде 187 500 евро (вкл. сумите, преведени по банкова сметка на жалбоподателката в Китай).

Като се съобрази размера на паричните преводи **в евро**, извършени от ревизираното лице по сметки в Китай, посочен в таблица на стр.28 от РД, както следва: 50 000 евро през 2014 г., 161 800 евро през 2015 г., 187 500 евро през 2016 г. и 37 500 евро през 2017 г., се получава обща сума на преводите в размер на **436 800 евро**.

През 2018 г. и 2019 г. жалбоподателката не е извършвала парични преводи в чужбина. Преведената в Китай в периода от 2014г. до 2017 г. общо в размер на **436 800 евро** не съвпада и е с близо 100 000 евро по-висока от защитните твърдения на лицето за получени от нея заемни средства общо в размер на общо **350 000 евро** (от К. Р. и от М. Перпарим), което е още едно основание да не се кредитират твърденията за получени от ревизираното лице заемни средства.

За да извършва касови вноски и закупуване на валута по личните си банкови сметки, за да може да прехвърли тези средства по банкови сметки в Китай, задълженото физическо лице следва да докаже произхода на тези суми, тъй като по този начин може да се установи вида на дохода, респ. дали същият е облагаем или необлагаем съгласно чл.10-13 от ЗДДФЛ. В този смисъл са: Решение № 5688 от 09.05.2024 г. по адм. д. № 11618/2023 г., I-во отд.на ВАС, Решение № 1984 от 20.02.2024 г. по адм. д. № 7261/2023 г., I отд. на ВАС и др. Приходните органи са установили, че за ревизираните години лицето не декларира доходи от трудови правоотношения, от дейност като едноличен търговец, свободна професия или от друга стопанска дейност, както и от прехвърляне на имущество. При недоказаност на получените заемни средства, тези констатации правилно са ги навели на извод за наличие на облагаеми доходи от други източници.

В случая, ревизията е извършена по особения ред на чл.122 от ДОПК, поради което съдът намира за неотнормено Тълкувателно решение № 11 от 03.12.2021 г. по тълк. д. № 3/2020 г. на ОСС на ВАС, I и II Колегия. Единствено поради цитирането на места в РД и РА на нормата на чл.35, т.6 от ЗДДФЛ не може да се изведе извод за незаконосъобразност на РА при проведена ревизия по аналог.

1. Относно ревизираната 2016 г.:

Приходните органи са установили превишение на разходите над приходите в размер на 462 714.29 лв., което е неправилно изчислено предвид горепосочената разлика между данните на стр.22-23 и стр.28 от РД.

Жалбоподателката оспорва включването на сума в размер на 200 000 евро в разходната част на паричния поток. Установи се, че преведената по банкови сметки в Китай суми са в размер на 187 500 евро, от които 37 500 евро по сметка на жалбоподателката в Китай.

Начинът на формиране на тази сума може да се установи от стр.21-23 от РД, където са посочени касовите вноски в лева и във валута, направени от К. К. и наредените от жалбоподателката банкови преводи към Китай на дати, съответстващи на направените от нея касови вноски. За да разполага с парични средства за извършване на преводите към банкови сметки на трети лица в чужбина, лицето очевидно е притежавало средства – веднъж, за да ги внесе по лична банкова сметка, от която същите суми да се преведат на трети лица. Целта на данъчния закон е именно облагане на тези доходи. От сумата от 187 500 евро обаче следва да се приспадне сума в размер на 37 500 евро, преведена от жалбоподателката от лична банкова сметка в България по нейна лична банкова сметка в Китай. След като тази сума участва както в разходната част, така и в приходната част на потока, то за целите на съпоставката резултатът е нулев. С други думи, сума в размер на 37 500 евро остава разполагаема за ревизираното лице през 2016 г., поради което не следва да участва в съпоставката.

По изложените съображения съдът приема, че в разходната част на съпоставката за 2016 г. неправилно е включена сума в размер на 391166.00 лв. (л.104 от делото – като левова равностойност на 200 000 евро). Тази сума, освен, че е неправилно изчислена (действителните банкови преводи към Китай през 2016 г. са на стойност 187 500 евро), следва да бъде приспадната

със сума в размер на 37 500 евро – като наредена по лична сметка на ревизираното лице в Китай. Така в разходната част на съпоставката следва да бъде включена сума, съответна на 150 000 евро, или сума в размер на 293 374.50 лв. С разликата от 97 791.50 лв. следва да се намали общата сума на разходите за 2016 г. в размер на 461 720.24 лв., при което разходите за 2016 г. са общо в размер на **363928.74лв.**

Съдът не кредитира изводите на приета по делото съдебно-счетоводна експертиза по съображенията, изложени в определение от 15.07.2024 г., а именно: за да състави Таблица № 1 от заключението относно ревизираната 2016 г. (л.3 от експертизата) вещото лице се позовава на л.197-207 от делото, където обаче се намира извлечение от банкова сметка на жалбоподателката за 2014 г. По-нататък, Таблицата № 1 от заключението се различава от банковите преводи, посочени на стр. 22-23 от РД, както и от наличните в ревизионната преписка извлечения от банкова сметка на жалбоподателката в „ОББ“ АД (л.91-108 от Приложение № 1 към делото).

Наличните в ревизионната преписка извлечения от банкова сметка на жалбоподателката в „ОББ“ АД не съдържат данни за посочените от вещото лице Ю. Я. основания за банковите трансфери. Напр. в тях не фигурира сумата от 78 155 лв. с основание „получено на 07.03.2016 г. наследство в Китай“ (л.7 от заключението), както и основание за превод в колона 4 на Таблица 6 от заключението „връщане на заем“. Очевидно се касае за хипотетични задачи, поставени от жалбоподателката към експерта, каквито благоприятни за нея обстоятелства обаче не се доказват в хода на съдебното производство. Това са както данните за получени, респ. върнати заемни средства, така и твърденията за получено наследство в Китай.

Относимите извлечения от банковата сметка на жалбоподателката в ОББ АД са представени на л.121-131 от делото и л.91-108 от Приложение № 1 към делото. Същите не съдържат отбелязване за основание на преводите „получено наследство в Китай“ или „връщане на заем“. Подобни основания не са посочени и в извлеченията, представени от адв. К. в о.с.з. на 16.10.2024 г. (л.403-413). Според тях се касае за „изходящ валутен превод“ по сметки на трети физически лица в Китай, П.. Нещо повече, адв. К. потвърждава в о.с.з. на 16.10.2024 г., че вещото лице Ю. Я. не е имала за задача да изследва основанията за извършените преводи. Съдът не кредитира поясненията на в.л. Я., дадени в о.с.з. на 03.07.2024 г., а именно, че банковите документи съдържат данни за получена сума в размер на 78 155 лв. от роднина от Китай през 2016 г., както и, че от банковите извлечения е видно, че преведените в Китай суми са за върнати заеми, тъй като писмените доказателства по делото не съдържат такива данни. По изложените съображения съдът приема, че основанията за извършените банкови преводи към Китай през 2016 г. и 2017 г. са тези, посочени на стр.22-23 от РД. Съдът намира, че доказателствена тежест за тези обстоятелства се носи от жалбоподателката съгласно общата разпоредба на чл.154, ал.1 от ГПК, тъй като същите се твърдят от нея и са благоприятни за нея. Същата обаче не внася депозит за допуснатата допълнителна ССЕ и изразява становище, че приетата по делото основна ССЕ е „пълна и обоснована“, с които доводи съдът не е съгласен по вече изложените съображения. Дължим е извод, че жалбоподателката не доказва

твърдените от нея благоприятни обстоятелства относно основанията за извършени от нея преводи в чужбина – връщане на заемни средства, респ. следва да се приеме, че тези основания са посочени от приходните органи на стр.22-23 от РД, респ. правилно са включени в разходната част на съпоставката. Необосновани са твърденията на жалбоподателката, че приходните органи не са включили в приходната част на съпоставката внесени суми по банкови сметки. Такива са включени, но като направени от самата жалбоподателката – парични вноски с основание „захранване“ или за закупуване на валута. Твърденията на жалбоподателката за некоректни математически изчисления остават недоказани. Конкретни такива не се и посочват както в сезиращата жалба, така и в писмените бележки по същество на спора, с изключение на сума в размер на 39 960.00 евро с основание „входящ валутен превод“, извършен от XIN DEYUAN, на 07.03.2016 г., която сума следва да бъде включена в приходната част на съпоставката за 2016 г., която сума, според изчисленията на в.л. Я. (л. 377), е с левова равностойност от **78 155 лв.**

При тези данни, съпоставката за 2016 г. е както следва: разполагаеми средства в размер на 5729.55 лв. + приходи в размер на 78 155 лв. минус разходи в размер на 363 928.74 лв. минус разполагаема сума в край на данъчния период от 6723.40 лв. Установява се превишени на разходите над приходите с минус **286 767.59 лв.** Съответно дължимият данък за 2016 г. е в размер на **28 676.76 лв.** Дължимата лихва за забава върху тази сума за периода от 01.05.2017 г. до 10.08.2023 г. е в размер на **18 572.11 лв.** Установеният недостиг на парични средства в посочения размер, необходими на лицето за покриване на направените от него разходи, представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК и подлежи на облагане, както правилно са приели приходните органи.

За разликата над тези размери до установените с РА размери на задълженията от 46 271.40 лв. главница и 30910.99 лв. лихва за забава оспореният ревизионен акт следва да бъде отменен.

2. Относно ревизираната 2017 г.:

От анализа на банковата сметка в ОББ АД са установени разходи за парични преводи по сметки в BANK OF CHINA, B. BRANCH, с акаунти и **получатели трети лица, предхождани от касови вноски** на К. К., общо в размер на 37 500,00 евро /73 343,63 лв./ и начислени банкови такси - 163,65 евро /320,07 лв./.

След съпоставка на приходите и разходите за 2017 г. ревизиращият екип е установил превишение на направените разходи спрямо декларираните източници на парични средства в размер на 81 833,36 лв., съответно, на основание чл. 48 от ЗДДФЛ е определен дължим данък в размер на 8 183,30 лв. и лихва - 4 470,38 лв.

Съдът намира РА за правилен и законосъобразен в тази му част по съображения, изложени относно ревизираната 2016 г. За да разполага с парични средства за извършване на преводите към банкови сметки на трети лица в чужбина, лицето очевидно е притежавало средства – веднъж, за да ги внесе по личната си банкова сметка, от която същите суми се превеждат на трети лица. Необосновано жалбоподателката поддържа, че едни и същи суми

следва да бъдат включени както в приходната, така и в разходната част на съпоставката. Касае се именно за едни и същи суми, които ревизираното лице веднъж внася по банковата си сметка, след което нарежда с тях банков превод към чужбина. Това са банков преводи към трети лица в Китай, осъществени на същата или близка дати с направени от ревизираното лице касови вноски. За 2017 г. жалбоподателката не сочи наличие на придобити по банков път суми, различни от направените от нея вноски по банковата ѝ сметка. Установеният недостиг на парични средства в посочения в РА размер, необходими на лицето за покриване на направените от него разходи, представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК и подлежи на облагане, както правилно са приели приходните органи.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази му част.

3. Относно ревизираната 2018 г.:

С РА на К. К. не е определен допълнителен данък по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ за 2018 г., респ. с Решение № 1673 от 24.11.2023 г. на директора на ДОДОП С. жалбата по административен ред в тази част е оставена без разглеждане на основание чл.88, ал.1, т.3 от АПК, поради което в тази част РА не е предмет на съдебен контрол за законосъобразност.

4. Относно ревизираната 2019 г.:

За ревизираното лице приходните органи не са констатирани данни за получаването на доходи.

При анализ на движенията на банковата сметка в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, е установена наличност към 01.01.2019 г. в размер на 2 076,05 лв. и към 31.12.2019 г. - 1 740,15 лв.

Относно извършените разходи не са констатирани такива към мобилни оператори. Установени са разходи за здравноосигурителни вноски - 242,40 лв. и за задгранични пътувания - 2 300,00 лв.

Анализирани са разходите, платени по банков път, а именно предоставени средства на Й. Д. - 5 300,00 лв. и начислени банков такси - 64,90 лв.

От анализа на банковите сметки са установени разходи за начислени банков в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД в размер на 63,50 лв. и в ОББ АД - 15,36 евро /30,04 лв./.

Съгласно данните от НСИ са приети разходи за издръжка и живот в размер на 6 000,00 лв.

Въз основа на гореизложеното от ревизиращия екип е установено превишение на направените разходи, спрямо декларираните източници на парични средства в размер на 8 300,04 лв. Ревизиращите са взели предвид излишъкът, формиран при съпруга Й. Д., установен в хода на извършената му ревизия, в размер на 7 039,57 лв., с който се компенсират част от недостига на парични средства при К. К., поради което е установен доход от неустановен източник в размер на 1 260,47 лв. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ с РА е определен дължим данък в размер на 126.00 лв. и лихва - 41,11 лв.

В тази част на установените задължения за 2019 г. съдът намира, че не е изпълнено изискването на чл.123, ал.1, т.2 от ДОПК, а именно направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено да превишават размера на декларираните получени средства. Констатираното превишение с едва 1

260,47 лв. в годишен размер не е явно и съществено по смисъла на цитираната разпоредба. Приходните органи не са навели съображения, че през 2019 г. имущественото състояние на семейството се е увеличило съществено – липсват данни за придобито имущество на значителна стойност. Няма данни за луксозни или необичайни разходи или други обстоятелства, които да се квалифицират по тази разпоредба. Следователно, не може да се приеме, че по отношение на лицето са установени доходи, които по презумпция се считат за облагаема данъчна основа. В този смисъл е Решение № 106 от 08.01.2024 г. по адм. д. № 6438/2023 г. на ВАС, Първо отделение.

По изложените съображения е дължима отмяна на РА за ревизираната **2019г.** При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК са дължими разноски и на двете страни по спора. Обжалваемият интерес е общо в размер на 90 171.29 лв. РА е отменен за сумата от 30 100.63 лв. Жалбоподателката претендира разноски за държавна такса в размер на 10.00 лв. и депозит за ССЕ в размер на 850 лв. Не претендира разноски за адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от оспорването ѝ се държат разноски в размер на 287.08 лв. РА е потвърден за сумата от 60 070.66 лв., за който размер на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 7455.65 лв. съгласно чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съобразно изхода на спора следва да бъде възстановен в бюджета на АССГ изразходеният размер на възнаграждение за СТЕ от 844.00 лв., както следва: 281.74 лв. в тежест на ответника (който е загубил спора за 30 100.63 лв.) и 562.26 лв. в тежест на жалбоподателката (която е загубила спора за 60 070.66 лв.).

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г., адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №010, вх. А, ет. 3, ап. 9, и съдебен адрес [населено място], [улица], Ревизионен акт №Р-22221322007142-091-001 от 12.09.2023 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1673 от 24.11.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], както следва: за ревизираната **2016 г.** за разликата над **28 676.76 лв.** до установения с РА размер на главницата от 46 271.40 лв. и за разликата над **18 572.11 лв.** до установения с РА размер на лихвите за забава от 30910.99 лв., както и **изцяло за 2019 г. в размер на 167.11 лв., или общо в размер на 30 100.63 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г. в останала част за установени публични задължения за 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 60

070.66 лв.

ОСЪЖДА К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г., адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №010, вх. А, ет. 3, ап. 9, да заплати на Национална агенция по приходите - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 7455.65 лв.

ОСЪЖДА К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г., адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №010, вх. А, ет. 3, ап. 9, да заплати на Административен съд София град, [населено място], [улица], разноски за съдебно-техническа експертиза в размер на 562.26 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, да заплати на К. К., ЕГН [ЕГН], гражданка на Китай, с разрешение за пребиваване в Република България №[ЕИК] от 04.04.2018 г., адрес за кореспонденция [населено място], [улица], №010, вх. А, ет. 3, ап. 9, сторените в производството разноски в размер на 287.08 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на Административен съд София град, [населено място], [улица], разноски за съдебно-техническа експертиза в размер на 281.74 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: